

Emeklinin Günlüğünden

– ali-kaya · 29 Kasım 2010

gözler ufukta bir noktaya dikilmiş ne varsa uçup gitmiş avuçlardan kapanmış bütün kapılar yanık türküler duyulur uzaklardan değişen bizleriz zamanın ne suçu var gücümüz tükenmiş, saçımız ağarmış durmadan defterleri karıştırıyoruz bir şeyler bulmak ümidiyle yaşanmışlardan her sayfada bölük pörçük anılar solmuş resimler, sararmış mektuplar... bir köşede belli belirsiz bir fotoğraf fotoğrafın arkasında bir dördlük arkadaşlardan "hatıra batan bir geminin teknesi ve direkleridir ki dalgalar ve rüzgârla sahile çarpar" şimdi neden biraz daha sert esiyor rüzgâr? kulaklarımızda denizin bitmeyen uğultusu bize bundan sonra dingin bir deniz gerek yavaşça ve sesizce ayrılmak için limandan

ALİ KAYA